

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA POSEBNA SEDNICA
5. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 14.05 časova. Predsedava Maja Gojković,
predsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PRESEDNIK: Poštovane dame i gospodo, poštovani narodni poslanici, Vaša ekscelencijo, otvaram Četvrtu posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Kao što vam je poznato, ovu posebnu sednicu sazvala sam da bi se Narodnoj skupštini obratio Njegova ekscelencija gospodin Saber Čavdri, predsednik Interparlamentarne unije.

Takođe mi je čast da pozdravim i prisutne predstavnike diplomatskog kora u Republici Srbiji i ostale cenjene domaće i strane goste.

Sada molim Njegovu ekscelenciju gospodina Sabera Čavdrija da uzme reč.

SABER ČAVDRI: Poštovana predsednice, uvaženi poslanici, ekscelencije, dame i gospodo, da vam poželim dobar dan, svima vama. Zaista je velika čast što sam danas ovde sa vama. Tokom obavljanja svoje funkcije predsednika Interparlamentarne unije najveća čast koju sam mogao da dobijem jeste privilegija da se obratim poslanicima, kao što to danas činim. Biti u ovom veličanstvenom zdanju, zdanju istorijskog značaja koje nas podseća na veličanstvenu prošlost vaše zemlje, zaista je retka privilegija.

Ono što čini ovu priliku još posebnijom jeste činjenica da sam ja danas ovde kako bi sa vama obeležio 125 godina članstva Srbije u Interparlamentarnoj uniji. To je zaista dug period i to je prekretnica ne samo za Narodnu skupštinu Republike Srbije, već i za narod koji predstavljate. Zaista, to je događaj kojim se Interparlamentarna unija veoma ponosi.

Za one koji možda nisu upoznati u potpunosti sa radom Interparlamentarne unije ukratko ću je predstaviti. Ona je osnovana 1889. godine, mnogo pre Lige naroda, mnogo pre Ujedinjenih nacija i to je bila prva inicijativa u okviru multilateralne saradnje. Multilateralizam, ako pogledamo u prošlost, danas zaista jeste popularan koncept. Imamo Ujedinjene nacije, imamo brojne oblasti u kojima zemlje uzajamno saraduju i razgovaraju, ali tada je to bila jedna revolucionarna ideja. Zaista je osmišljena kako bi sprečila ratove. Umesto da zemlje počinju sa ratovanjem i konfliktima, utvrđeno je da je potrebno voditi politički dijalog, koji će kasnije dovesti do mira.

Naša organizacija formirana je vizijom dveju osoba, Francuza Frederika Pasija i Engleza Viliijama Randala Kremera. Od tada, iako je to bila inicijativa koju su pokrenuli pojedinci, ona se razvila i postala najveća politička organizacija, najveća međunarodna platforma gde se okupljaju parlamenti čitavog sveta.

Danas brojimo 171 člana i ti parlamenti čine otprilike 46.000 poslanika, odnosno 6,5 milijardi ljudi u svetu. To je zasada najveća platforma nacionalnih parlamenata i, naravno, koncept političkog dijaloga koji je danas relevantan, a relevantan je kao nikada do sada.

Interparlamentarna unija bila je od suštinskog značaja za pokretanje brojnih međunarodnih inicijativa. Stalni arbitražni sud u Hagu je, zapravo, bila inicijativa Interparlamentarne unije. Liga naroda, koja je prethodila Ujedinjenim nacijama, takođe je nastala nakon inicijative Interparlamentarne unije. Ako pogledamo danas parlamentarnu diplomatiju, bilo da ona okuplja parlamentarce iz Palestine i Izraela, i kada razmatramo probleme na Kipru – kada vlade ne razgovaraju, parlamentarci razgovaraju; i to je velika vrednost Interparlamentarne unije i parlamentarne diplomatije.

Sve ovo govorim ne samo da bih proklamovao vrednost Interparlamentarne unije, već da bih objasnio narodu Srbije i vama, njihovim predstavnicima, da su bogata prošlost i nasledstvo i ostvarenja Interparlamentarne unije zapravo i vaša ostvarenja, vaša dostignuća, vaše nasleđe. To je i vaša istorija, zato što ste vi stupili u Interparlamentarnu uniju 1891. godine, dve godine nakon osnivanja. Zapravo, pedigre, uspesi i inicijative su i vaši uspesi, uspeh naroda Srbije i Narodne skupštine Srbije.

Danas nastavljamo da radimo i saradujemo ne samo u okviru parlamentarne diplomatije, već saradujemo i kada su u pitanju brojni izazovi sa kojima se svet danas suočava – bilo da je to osnaživanje mladih, rad na rodno inkluzivnijim parlamentima, uspostavljanje platforme na kojoj ćemo razgovarati o izazovima razvoja, Agenda za 2030. godinu ili je to mir

i bezbednost u kontekstu terorizma. Interparlamentarna unija uvek je predvodnik u ovim inicijativama. Želim da čestitam svima vama i da se zahvalim na učešću u Interparlamentarnoj uniji. I na tome što imate ženu na čelu Parlamenta.

Danas kada govorimo o prisustvu žena u parlamentu, drago mi je što u srpskom parlamentu trenutno ima više žena nego što je to prosek na globalnom nivou. Mislim da zaista treba na tome da vam se čestita. Među predsednicima parlamenata danas su samo 52 žene. Jednom kratkom rečenicom mogu da prenesem na koji način Interparlamentarna unija posmatra rodno pitanje: Žene predstavljaju 50% svetske populacije; kako možemo da krenemo napred ako ostavimo jednu polovinu čovečanstva po strani? To nije moguće i zato su žene jako važna tema na Agendi Interparlamentarne unije.

Mi takođe razgovaramo o mladima i želimo da dođemo do mladih ljudi. Znam da to nije isto u svim zemljama sveta, ali ako pogledamo na globalnom nivou, broj ljudi u svetu mlađih od 30 godina je nešto manji od 50%, skoro pola čovečanstva je mlađe od 30 godina. Ako pogledate koliki je broj poslanika koji su mlađi od 30 godina, svodimo se na broj od svega 2%. Dakle, postoji jedan veliki jaz, jedna velika razlika.

Ako parlament želi da bude učinkovit, ako zaista želi da zastupa ljude i govori umesto onih koje zastupa, on mora da bude inkluzivan u svojoj suštini, po svojoj prirodi. Ne kažem da je neophodno da 50% poslanika budu mlađi od 30 godina, ali moramo se postarati da angažujemo mlade ljude u svakodnevnoj politici. To je izazov za vas u Srbiji danas – kako da privučete mlade u politiku, kako da zadržite njihovu pažnju i motivišete ih da razgovaraju, diskutuju o izazovima sa kojima se danas suočavamo. To su sve veliki izazovi i zadaci pred nama.

Naravno, i kada govorimo o radu Narodne skupštine Srbije, vi ste, čini mi se, 1963. godine organizovali Skupštinu Interparlamentarne unije, a mi organizujemo dve takve skupštine godišnje. Jedna od njih je bila davno u Beogradu.

Ono što je posebno upečatljivo, mogu da navedem i statističke podatke, želim da vas podsetim na tri tačke koje ste tada razmatrali, 1963. godine. Bićete veoma iznenađeni. Prva tačka o kojoj ste razgovarali još tada, 1963. godine, bila je jednakost među državama kao osnova za međunarodnu saradnju. Zamislite samo koliko je to i danas relevantno.

Dakle, jedno je jednakost između država, a drugo je jednakost između nacija, koja se danas odražava u deset globalnih ciljeva održivog razvoja. Mi živimo u nejednakom svetu. Jedan procenat svetske populacije poseduje više nego 99% bogatstva. Šezdeset dva procenta najbogatijih u

svetu raspolaže sa više bogatstva nego 350 miliona ljudi. Dakle, slogan Ciljeva održivog razvoja i Agende UN o održivom razvoju do 2030. godine jeste da niko ne ostane u zapećku, da nikoga ne ostavimo po strani.

Kako možemo da ostvarimo ovaj cilj ako imamo takvu neravnopravnost u svetu? To je jedan od velikih izazova. Ako ste vi mogli da razgovarate o tome 1963. godine, to pokazuje mudrost srpskih parlamentaraca, da su tada mogli da identifikuju pitanja koja će biti zaista važni izazovi i dan-danas.

Druga tema koju ste tada razmatrali jeste na koji način UN mogu da budu efikasnije, kao jedno sredstvo za unapređenje međunarodnog mira i saradnje. Čak i danas, kada UN obeležavaju svoju sedamdesetogodišnjicu, mi razgovaramo na koji način UN mogu da budu svrsishodnije. Dakle, to pitanje ste postavili tada i ono je i dalje veoma aktuelno.

Treća tačka koju ste tada razmatrali bila je o naoružanju – na koji način se možemo kretati ka razoružanju i kako možemo da imamo zone ograničenog korišćenja oružja i nuklearnog oružja. To je i dan-danas veoma aktuelno pitanje. Mi diskutujemo o ovom pitanju zato što ako, ne daj bože, bilo namerno ili slučajno, dođe do nuklearne eksplozije, posledice ne mogu biti merljive ni u prostoru ni u vremenu. Dakle, bez obzira na to da li nuklearnim oružjem raspolaže moja zemlja Bangladeš ili to čini neko u Evropi, uticaja će biti u čitavom svetu – i to zaista katastrofalnih razmera za čitavo čovečanstvo. Naravno, u suštini svega je novac.

Vidim da se na vašim stolovima nalaze veliki materijali o kojima ćete danas razgovarati, budžet. To je jedan od suštinskih zadataka parlamenta. Budžet usvajamo u skladu sa potrebama naših glasača, da li je to obrazovanje, zdravstvena zaštita, na koji način možete da podstičete razvoj informacionih tehnologija, na koji način možete da prikupljate investicije u poljoprivredi, o tome ćete odlučivati kada usvajate budžet, na koji način ćemo formirati budžet, da li preko poreza ili drugih prihoda.

Ali pogledajte koliki su rashodi kada je u pitanju nuklearno naoružanje: sto milijardi dolara godišnje samo da bi se održavalo nuklearno naoružanje. Sada kada govorimo o modernoj tehnologiji, opasnost će postajati sve veća i veća. Kako možemo troškove da raspodelimo na taj način da zaista budu na korist ljudima koje predstavljamo; da li ćemo izgraditi bolnice ili ćemo kupovati podmornice, da li ćemo graditi škole ili nešto drugo? – to su pitanja o kojima parlamenti donose odluke.

Naravno, danas živimo u svetu koji je uzajamno povezan. Postoji integracija u globalnoj ekonomiji. Ono što je globalno sada je lokalno, a lokalno postaje globalno. Danas sam razgovarao sa gospođom

predsednicom o izazovima koji su pre svega izazovi povezivanja globalnih i lokalnih ciljeva. Ciljevi održivog razvoja, ciljevi smanjenja rizika od prirodnih nepogoda, zaštite životne sredine, to nisu samo globalni ciljevi, to su ciljevi koji su zaista od značaja i za nacionalni nivo. Razlika više nije oštra između ova dva nivoa. Linije između ovih ciljeva su zamucene sve više i više, tako da ono što je globalni cilj jeste i nacionalni prioritet.

Ali ponekad delimo stvari i ne možemo uspostaviti vezu između globalnog i lokalnog. Mi kao poslanici imamo izazov, zato što je veliki broj stvari koje radimo na nacionalnom nivou zaista podstaknut međunarodnim procesima i sporazumima koje naše vlade potpisuju. Dakle, u prošlosti bi možda parlamenti jednostavno potvrđivali birokratski ono što su naše vlade potpisivale i dogovarale, ali sada u Interparlamentarnoj uniji kažemo da vi kao poslanici morate biti deo ovog globalnog dijaloga. Morate biti članovi nacionalnih delegacija koje učestvuju na sastancima UN o klimatskim promenama, zato što ste vi ti koji ratifikujete ove sporazume i pribavljate finansijska sredstva za njihovo sprovođenje.

Vi morate da definišete svoje zakone i politike. Morate ne samo da predstavljate svoje glasače, da, naravno, zadovoljavate potrebe ljudi koji su vas izabrali, ali istovremeno imate globalnu odgovornost kao poslanici. To je nešto što pokušavamo da činimo i o tome sam razgovarao jutros sa ministrom spoljnih poslova. To je nešto što mora da postane deo jednog globalnog procesa, da članovi nacionalne delegacije budu i poslanici koji će razgovarati o ovim temama na brojnim forumima.

Ciljevi održivog razvoja, klimatske promene, smanjenje rizika prirodnih nepogoda, to su suštinska pitanja i pitanje primene ovih sporazuma je odgovornost parlamenata. Naše funkcije kao globalne organizacije nacionalnih parlamenata dovešće se u pitanje zato što je pitanje kapaciteta ono o čemu razgovaramo. Zato pokušavamo da utvrdimo jednu samoprocenu, da vidimo šta mi kao nacionalni parlamenti možemo da učinimo. Da li imamo sposobnosti, kapacitete, neophodne podatke, znanje, da li imamo razumevanje i uvid u događaje koji će nam pomoći da ove međunarodne sporazume i ugovore prenesemo u nacionalne akte i sprovedemo te akte. To je oblast u kojoj je Interparlamentarna unija veoma aktivna.

Naravno, naša agenda je veoma inspirativna i nećemo ostaviti nikoga po strani. Vi morate da zaista vodite računa o onima koji su na marginama, koji su na dnu i poslednji u redu, kako biste se prvo pozabavili potrebama onih koji su na kraju.

Zaista sam jutros u Parlamentu bio zatečen jednom izložbom fotografija. Imate sve te silne škole po selima kojima je potrebna

rekonstrukcija, ali nemate đake koji odlaze u ove škole, ljudi napuštaju sela i odlaze u velike gradove. Na koji način ja mogu da investiram u ruralnu ekonomiju? Na koji način mogu da investiram u poljoprivredu?

Zaista sam zatečen, zato što ja dolazim iz zemlje koja je godinama živela u nemaštini hrane. Ali vi imate stanovništvo koje broji sedam i po miliona i, imajući u vidu plodnost severnog dela zemlje, vi možete da budete žitište koje će proizvoditi hranu za čitavu Evropu. Na koji način možete da iskoristite poljoprivredu kao sredstvo za ostvarivanje Ciljeva održivog razvoja i Agende za 2030. godinu? To je veliki izazov.

Ciljevi održivog razvoja nam govore gde želimo da budemo za 15 godina od danas i zato smo danas u tački A, a za 15 godina želimo da budemo u tački Ce, to je jasno. Ali kako možemo da dođemo do ovog cilja, kakva će da bude mapa tog puta, kakve strategije možemo da primenimo – to je nešto što svaka zemlja mora sama da utvrdi i definiše. Vaš zadatak je da stvorite ovu mapu, nacrt ovog puta i da odgovorite na pitanje kako ćete preći ovaj put – od trenutka u kom ste danas do trenutka u kojem želite da budete za 15 godina. To su sve ključna pitanja sa kojima se danas suočavamo.

Vrednost parlamentarne diplomatije je nešto o čemu sam ranije govorio. Interparlamentarna unija predstavlja mrežu koja nam omogućava da dođemo do drugih parlamentaraca. Mi smo svi parlamentarci, i sigurno ćete se složiti kakva je to vrednost koju možemo da damo diplomatiji.

Mi imamo vlade, imamo ministarstva spoljnih poslova, imamo zaista obrazovane i pametne diplomate koji imaju nadležnosti da promovišu našu spoljnu politiku, ali ono što mi kao parlamentarci možemo da pružimo kao dodatnu vrednost je sledeće: mi smo otvoreni, iskreni, ne postoje formalne vladine pozicije koje moramo da branimo i promovišemo.

Dakle, mi razgovaramo iskreno, otvorenog srca, što nije prisutno u razgovorima između vlada, i ne brinemo o tome što vlade to čine, imaju mandat od četiri godine, šta sve moraju da urade u četiri godine. Ja smatram da je dijalog put koji će nas dovesti do prosperiteta.

Želim da podelim sa vama da naredne godine, kada u Sankt Peterburgu budemo imali Generalnu skupštinu Interparlamentarne unije, neće biti sankcija kada su u pitanju poslanici. Nažalost, živimo u svetu koji je veoma kompleksan i postoje sankcije koje se nameću pojedinim poslanicima iz Ruske Federacije, koje je nametnula EU. Reciprocitet je takav da Ruska Federacija nameće sankcije evropskim parlamentarcima.

Mi smo se dogovorili da mi kao parlamentarci želimo da napravimo promenu. Mi moramo da razgovaramo, moramo da budemo u

mogućnosti da posećujemo jedni druge bez ikakvih restrikcija. Na taj način organizovaćemo Generalnu skupštinu Interparlamentarne unije u Sankt Peterburgu, gde će svi poslanici, čak i oni koji bi bili pod režimom sankcija, moći da putuju i prisustvuju ovom zasedanju. To je naša uloga – kao glavni predstavnici parlamentarne diplomatije u ovom ključnom trenutku, da to i demonstriramo. I nastavićemo to da činimo.

Čak kada je Srbija u pitanju, imate veoma kompetentnog ministra spoljnih poslova, ali razgovori koje vi vodite na parlamentarnom nivou, ne samo kako biste naučili iz iskustva drugih zemalja... To je takođe još jedna velika vrednost Interparlamentarne unije da mi praksu drugih zemalja primenjujemo. Ja neću to nazvati najboljom praksom, nazvaću to dobrom praksom, zato što će postati najbolja praksa tek onda kada bude primenjena u vašoj zemlji u kontekstu vaših izazova i problema. Dakle, mi delimo dobru praksu i mislim da je to oblast u kojoj moramo biti veoma pažljivi kada razmatramo oblike saradnje.

Danas, na kraju dana, moramo reći da mi predstavljamo naše građane i to što činimo je veoma važno. Mi moramo da razumemo šta je ono što građani žele. Mi moramo da razumemo njihove težnje i onda kao poslanici da pokušamo da sprovedemo i ostvarimo njihove želje. Ako tu vezu sa građanima izgubimo, onda ćemo izgubiti osnovu na kojoj stojimo, izgubićemo uporište.

Razumeti ono što ljudi žele i pokušati da sprovedemo ono što je u njihovom najboljem interesu, izuzetno je značajno. Kada pogledamo Ciljeve održivog razvoja i Agendu za 2030. godinu, to nisu samo puki ciljevi koji su dogovoreni u Njujorku. Oni su veoma relevantni i u vašoj zemlji – za građane, vaše birače. Kada pokušavate da međunarodne ciljeve sprovedete kroz nacionalne aktivnosti, morate utvrditi gde su potrebe i na koji način približiti građanima zašto su ovi ciljevi nešto što će njima biti od značaja.

Morate da budete veoma otvoreni i iskreni. Postoji pad vere u politiku. Ponekad ljudi ne veruju političarima, nemaju poverenje. Ako pogledate promene koje se trenutno odvijaju u svetu, postoji socijalni gnev, postoji političko razočaranje. Zašto se sve to događa? Mi moramo da rešavamo ta pitanja.

Mislim da oblast u kojoj ste vi uzor, oblast u kojoj je Srbija zaista primer, to je način na koji je rešavan izazov migracija. To ne nazivam problemom već izazovom, i zaista pohvaljujem gospođu predsednicu zato što znam da je ona lično odlazila u smeštajne centre za migrante. Vi ste pokazali poštovanje ljudskih prava i potreba migranata.

Bili ste osetljivi za njihove potrebe, niste zatvorili granice i mislim da je to takođe značajno.

Dakle, u mnogim oblastima vi, Parlament Srbije, poslanici predstavljate svetlost na vrhu brega, jer postavljate standarde koji će, nadam se, inspirisati mnoge druge. U potpunosti stojim iza vas i podržavam vas kada to činite, jer mislim da ste izuzetan primer na koji način parlament promoviše i zagovara i sprovodi potrebe ljudi. Mi moramo da poštujemo prava ljudi i principe. Jer ako imamo principe, nećemo i ne smemo primenjivati dvostruke standarde, i smatram da je to još jedna oblast u kojoj ste vi zaista bili inspirativni.

Nastavićemo da gledamo ka budućnosti i unapređivanju saradnje sa Parlamentom Srbije. Saradnja je bila zaista za primer, čak i kada je u pitanju produbljivanje odnosa sa UN. Potpisali smo jedan novi sporazum sa UN prošlog avgusta. Sastao sam se sa generalnim sekretarom Ban Kimunom pre par dana i on je potvrdio solidarnost koju oseća sa globalnom parlamentarnom zajednicom. Tako da smatram da je naš status na mnogo značajnijem nivou nego što je to ranije bio slučaj.

U avgustu smo razgovarali, na generalnom zasedanju, o interakciji i odnosu između UN, Interparlamentarne unije i nacionalnih parlamenata. Svi ste vi zaista aktivnije uključeni u rad Ujedinjenih nacija, ali nemojte o tome da razmišljate kao o jednoj međunarodnoj dimenziji. Zato što je ono što vi činite od direktne relevantnosti za vaše birače, za vaše građane.

Mislim da su ovo jako uzbudljiva vremena. Naravno, poslanici su radili i u prošlosti, biće poslanika i kada svi mi nestanemo sa ovog sveta, ali mi kao poslanici u trenutku kada svet prolazi kroz brojne promene i suočava se sa izazovima imamo mogućnost da učinimo razliku za koju možda poslanici pre nas nisu mogli ili nisu imali priliku. Zamislite samo kakve su sve razlike danas na svetu. Šefovi vlada i država, globalni lideri mogu se danas okupiti i dogovoriti, mogu čak doći do zajedničke odluke o ciljevima održivog razvoja i uspeli su da dođu do dogovora o klimatskim promenama. Ako su danas svetski lideri uspeli to da učine na globalnom nivou, zašto mi kao predstavnici građana to ne možemo učiniti na nacionalnom nivou?

Jasna mi je veza između izvršne i zakonodavne vlasti, koja nije uvek bez problema. Ako pogledate postupke Vlade, ako kritički analizirate njihov rad, doći će, naravno, do tenzije, i to se očekuje, ali kada je u pitanju Agenda za 2030. godinu, mi svi moramo raditi zajedno, zato što je ova agenda, agenda partnerstva. Moramo da govorimo o potrebama naroda, o cilju koji je jedno slovo P, a drugo je na koji način naši mehanizmi mogu

da se razvijaju u budućnosti. Ako nastavimo ovim putem, nama će biti potrebne tri planete Zemlje. Treće je mir. Bez mira ne može biti održivog razvoja, ne može biti, naravno, ni partnerstva; to je četvrti segment.

Na petom mestu su parlamenti. To je ono o čemu mi zaista razgovaramo danas i gde čitav proces dobija svoju suštinsku celinu. Ovo je zaista trenutak za pamćenje, kada razgovaramo o 125 godina vašeg članstva u Interparlamentarnoj uniji. To je zaista trenutak u kom treba da zastanemo i razmotrimo kakva nam je prošlost i kakva je budućnost koju želimo da uobličimo u ovom trenutku. Ono što danas učinimo odlučiće i o našoj budućnosti. To će biti zaostavština koju ćemo ostaviti iza sebe, kako se danas ujedinjujemo u jednu globalnu mrežu parlamentaraca.

Ja želim da narodu Srbije poželim sve najbolje. Prošli ste kroz naporna, teška vremena. Suočili ste se sa izazovima i nastavili ste ka budućnosti. Zaista se divim vašoj otpornosti, vašoj sposobnosti da se uzdignete i da se suočite sa izazovima i kažete – da, suočavamo se sa razlikama i spremni smo da formiramo budućnost za našu decu i naše unuke i potomke, na koju će oni biti ponosni. Ovo je trenutak koji zaista treba da iskoristimo.

Zaista sam impresioniran u razgovorima sa brojnim sagovornicima danas. Gospođo predsednice, zahvaljujem se na vašem izuzetnom predvodništvu. Vi ste predvodnik ne samo ovog parlamenta, već jedne globalne parlamentarne zajednice. Video sam vas i Narodnu skupštinu kako aktivno učestvujete u radu Interparlamentarne unije i zaista se nadam da će tako biti u budućnosti.

Dozvolite mi da zaključim time što ću poželeti svima vama sve najbolje. Želim da vam čestitam na uspehu i na prekretnici koju ste ostvarili. Mi nećemo biti na ovoj planeti nakon sto godina, ali nadam se da ćete u budućnosti, kada pogledate šta ste sve ostvarili kroz saradnju sa Interparlamentarnom unijom, osetiti ponos i nadam se da će zaista to biti i na ponos globalne parlamentarne zajednice.

Na kraju, u preambuli Povelje Ujedinjenih nacija stoje reči – „mi narodi“. To su reči iz preambule Povelje Ujedinjenih nacija. Mi predstavljamo te ljude. Mi zastupamo te ljude, tako da je partnerstvo između Interparlamentarne unije i Ujedinjenih nacija prirodno partnerstvo, ali ono što mi učinimo od tog partnerstva. Ono što je važno, mi imamo sposobnosti, znanje, političku mudrost da to partnerstvo zaista učinimo i svrsishodnim.

Dozvolite mi na kraju da vam još jednom čestitam ovaj veliki dan, koji nije značajan samo za vašu zemlju, već i za Interparlamentarnu uniju. Zaista još jednom čestitam narodu Srbije ovaj dan i želim vam uspeh

u budućnosti. Nadam se da ćete biti ponosni na put koji ste prešli dosada. Mi kao Interparlamentarna unija nastavićemo da vam pružamo podršku, solidarno i na svaki mogući način, kako biste ostvarili inspiracije vaših naroda.

Setite se, zapamtite da su ljudi imali izbor kada su glasali za vas. Sada je na nas red, naša je odgovornost da pokažemo poštovanje tom izboru tako što ćemo ostvariti njihove težnje.

Hvala vam puno još jednom na časti koju ste mi upriličili. Hvala vam puno.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem Njegovoj ekselenciji gospodinu Saberu Čavdriju na obraćanju Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Zaključujem Četvrtu posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu. Hvala lepo.

Vidimo se u 15.30 časova, kada ćemo nastaviti raspravu o budžetu.

(Sednica je završena u 14.40 časova.)